

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3564/2024
03.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Водоканал“ Сомбор, чији је пуномоћник Срђан Лакић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 2151/23 од 13.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 03.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 2151/23 од 13.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 2151/23 од 13.12.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору Пл. 66/23 од 13.09.2023. године, одбачена је тужба тужиоца с предлогом за издавање платног налога.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 2151/23 од 13.12.2023. године, жалба тужиоца је одбијена, првостепено решење потврђено и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због битне повреде одредаба парничног поступка, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) Врховни суд је

нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Наиме, правноснажним решењем, применом члана 455. став 4. у вези члана 101. став 5. ЗПП, одбачена је тужба услед недостатка правног интереса за издавање платног налога, у ситуацији када на основу веродостојне исправе тужилац може да тражи извршење у складу са законом којим се уређује извршење и обезбеђење, односно да наплату потраживања оствари у извршном поступку преко јавног извршитеља. Постојање правног интереса у сваком конкретном случају оцењује суд према околностима случаја. Врховни суд налази да из навода ревизије тужиоца не произлази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни потреба за уједначавањем судске пракса, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите и разлоге за одбачај тужбе. Судови су у конкретним околностима донели одлуку у складу са правним ставом, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 25.06.2019. године, према коме не постоји правни интерес вршиоца комуналних делатности да ради наплате извршених услуга против корисника комуналних услуга у парничном поступку тражи издавање платног налога, па такве тужбе парнични суд треба да одбаци.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 2. и 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде. Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.08.2023. године, ради исплате дуга, а вредност предмета спора означена је на 49.730,39 динара.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности, то ревизија тужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**